

Jutlus Eschwege Ülestõusmiskirikus (Auferstehungskirche) P, 26.05.19 kell 10.00, *Rogate*

Lektsioon: Ps 102

Jutlus: Jh 16:23b–33

Laulud: EGPlus 34; EG 161 (1–3); EGPlus 58 (1–3), EGPlus 54, EG 625 (1–3), EG 421

Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, mida te iganes palute Isalt, seda ta annab teile minu nimel. Tänini ei ole te midagi palunud minu nimel. Paluge, ja te saate, et teie rõõm oleks täielik! Seda ma olen rääkinud teile võrdumites. Tuleb tund, mil ma ei räägi teile enam võrdumites, vaid kuulutan teile Isast avalikult. Sel päeval te palute minu nimel. Ja ma ei ütle teile, et mina palun Isa teie eest, sest Isa ise armastab teid, kuna teie olete armastanud mind ja uskunud, et mina olen tulnud Jumala juurest. Ma olen pärit Isa juurest ja tulnud maailma, taas ma jätan maailma ja lähen Isa juurde.”
Ta jüngrid ütlesid: „Vaata, nüüd sa räägid täie selgusega ega räägi võrdumitega. Nüüd me teame, et sina tead kõike ega vaja, et keegi sinu käest küsiks. Seetõttu me usume, et sina oled pärit Jumala juurest.” Jeesus vastas neile: „Kas te nüüd usute? Ennäe, tund tuleb ja on juba tulnud, et teid hajutatakse igäiks ise kohta ning te jätate mu üksi. Ja ometi ma ei ole üksi, sest Isa on minuga. Seda ma olen teile rääkinud, et teil oleks rahu minus. Maailmas ahistatakse teid, aga olge julged: mina olen maailma ära võitnud.”

Jeesus kõneleb siin täielikust rõõmust. Vaatame, millest see koosneb.

Ristija Johannes ütleb Jh 3:29: „Peigmehe sõber seisab aga kõrval ja kuulab teda ning on väga rõõmus peigmehe hääle üle. Nii on nüüd ka minu rõõm saanud täielikuks.“ Nagu näha, piisab Ristija Johannesele täielikuks rõõmuks sellest, et ta saab Kristuse kõrval seista.

Hiljem Jh 15:11 ütleb Jeesus juba jüngreile: „Seda ma olen teile rääkinud, et minu rõõm oleks teis ja teie rõõm saaks täielikuks.“ Ja „see“ on siis Jeesuse kutse jüngreile, et nad jääksid Temasse kui viinapuu oksad viinapuuusse.

Nõnda jääb mulje, et täielik rõõm on usklikul juba sellest, kui Jeesus on tema juures või tema sees.

Siiski ütleb Jeesus meie kirjakohas jüngreile: „Paluge, ja te saate, et teie rõõm oleks täielik!“ Kuidas seda mõista?

Kas ei võiks seda mõista nagu armastava isa ja tema laste vahelist suhet?

Kujutagem ette pereisa, kes armastab kõiki oma lapsi võrdselt. Lapsed on harjunud ja valmis koos isaga taluma ka raskusi, sest nad tajuvad tema hoolitsust ja mõistavad, et ta ei jäta neid kunagi maha. Lapsed on oma isasse lõpmatult kiindunud, selle kõige eest tänulikud ja rõõmsad. Neil pole nende elus midagi enam tarvis.

Ja siis teeb isa neile ilusa kingituse jõuludeks või sünnipäevaks. Ta kingib lastele seda, mida nad on temalt kunagi palunud. Lapsed on kingitust saades eriti õnnelikud ja mõtlevad, et neil on maailma parim isa.

Siis nad tunnevad, et nende rõõm on saanud täielikuks. See rõõm oli täielik juba varem, kuid muutunud millekski harjumuspäraseks. Nüüd, kingitust vastu võttes tekib psühholoogilises mõttes kõrgendatud meeleseisund, milles see rõõm tundub eriti suur.

Samamoodi on rõõm ka iga uskliku südames. Elus võib olla raskusi, millest osad on tingitud ümbritsevast ühiskonnast, osad aga kiusatustest, mida seab meie teele kurat. Siiski ei jäta see rõõm usklikku kunagi maha. Just seepärast ütleb Jeesus Jh 16:22: „...keegi ei võta teie rõõmu teilt ära.“

Kui aga usklik palvetab, paludes Jeesuse nimel, ja kogeb varem või hiljem palvevastust, siis saab tema süda eriti rõõmsaks. See rõõm, mis oli ta südames justkui peidetuna, saab järsku elavaks, ajab üle äärte ja uskliku südamest tärkab Jumala kiitus. Siis saab uskliku rõõm Jumala armust täielikuks. Mida aga usklik Jumalalt palub?

See, mida usklik oma elus Jumalalt palub, on midagi sellist, mida tal on tarvis enda või oma ligimese igapäevaseks toimetulekuks. Me kõik palume ju tervise, hea käekäigu, tööde õnnestumise, kriiside lõppemise ja palju muu eest, mis muudavad maailma paremaks paigaks kui see on.

Seega võib öelda, et usklik palub Jumalalt kingituseks seda, mida iga inimene maa peal elus taotleb – olgu ta usklik või mitte. Ainult et uskmatu inimene ei pöördu seda taotledes Kolmainu Jumala

poole ega taotle seda Jeesuse nimel, vaid loodab selle kätte saada teisiti: hea tööga, hea ühiskonnakorraldusega, eduka majandusega, hariduse, jõukuse ja muuga. Sellised eesmärgid iseloomustavad ilmalikku ühiskonda.

Täna valitakse Euroopa Liidus uut europarlamenti. Eks ole Euroopa Liitki 1950. aastatel loodud just selleks, et Euroopa saaks majanduslikult paremini hakkama ja selle kodanikel oleks suurem julgeolek.

Minagi arvan, et Euroopa Liit on õnnestunud projekt. Ja nii maal, mida mina esindan, Eestil, kui ka maal, mis mind neil päevil nii külalislahkelt vastu on võtnud, Saksamaal, on privileeg Euroopa Liitu kuuluda. Küllap saab Euroopa Liit tänaste valimiste tulemusena endale hea parlamendi.

Ometi on Euroopa Liit ilmalik organisatsioon. Euroopa Liidu eesmärk suurendada oma kodanike heaolu ja julgeolekut ning säilitada Euroopa kaalu maailma poliitikas ja majanduses eeldab neidsamu palvevastuseid, mille eest usklik inimene Jumalat tänab. Euroopa Liit aga ei täna oma saavutuste eest Jumalat.

Euroopa Liidu Lissaboni leppe artiklis 16c seisab küll, et (1) liit austab ega piira staatust, mis siseriikliku õiguse kohaselt on liikmesriikides kirikutel ja usuühendustel või -kogukondadel; et (2) liit austab staatust, mis siseriikliku õiguse kohaselt on samavõrra ka filosoofilistel ja mitteusulistel organisatsioonidel; et (3) tunnustades nende identiteeti ja erilist panust, peab liit nende kirikute ja organisatsioonidega avatud, läbipaistvat ja korrapärast dialoogi.”

Siiski on Euroopa Liit nagu ilmalik organisatsioon, kes, tänu Jumalale, tahab olla heades suhetes kirikuga, kuid ise Jumalat ei palu.

Tõin Euroopa Liidu siinkohal ainult näiteks, sest täna on valimised. Selliseks näiteks võiks olla ka mõni teine Euroopa või ülejäänud maailma riik või ühiskond. Inimühiskondades on järjest tavalisemaks saanud olukord, mil taotletakse küll täielikku rõõmu (muide, ka Euroopa Liidu hümnipealkiri on „Rõõmule“!), kuid tegelikult pööratakse tähelepanu ainult boonusele või lisaväärtusele ja mitte alusele, millele see boonus toetub.

Ja see alus on muidugi rõõm selle üle, et Jeesus on surnuist üles tõusnud. (Hea on seda öelda kirikus, milles me täna viibime Ülestõusmiskirikus.) See alus on rõõm selle üle, et Jeesus on nende kõrval, kes Temasse usuvad. See alus on rõõm selle üle, et Jeesus on nende sees, kes Temasse usuvad.

Jumala lapsena pole usklikul tegelikult sellest rõõmust enamat tarvis. Kuid samal ajal sureliku inimesena on tal tarvis ka inimlikku õnne. Ja sedagi ei keela Jumal inimesele, kes seda palub Jeesuse nimel.

Mitte ilmaasjata ei meenuta Jeesus Mäejutluses Mt 6:33: „Aga otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!“ Alustada tuleb Jumala riigit ja tema õigusest, siis annab Jumal inimesele ka kõike seda, mida tal on tarvis eluõnneks.

Lugesime meie kirjakohest, et jüngrid mõistsid järsku Jeesuse sõnu ja tunnistasid oma usku, et Jeesus on pärit Jumala juurest. Jeesus aga toob nad taevast maa peale ja näitab neile, et nende usk pole nii suur kui nad arvavad. Ta ütleb: „Ennäe, tund tuleb ja on juba tulnud, et teid hajutatakse igaüks ise kohta ning te jätate mu üksi.“

Ka Jeesusele kõige lähemad inimesed, tema jüngrid, ei suutnud vältida seda, et nad jätavad oma Issanda maha. Teame, et see juhtus seetõttu, et ühiskond astus järsult Jeesuse ja Tema jüngrite vastu. Jeesus surmati ja tema jüngrid kaotasid lootuse.

Kuid mitte ilmaasjata ei ütle Jeesus jüngritele lõpuks: „Seda ma olen teile rääkinud, et teil oleks rahu minus. Maailmas ahistatakse teid, aga olge julged: mina olen maailma ära võitnud.“

Rahu maailmas, mis kipub unustama Jumalat ja tõmbab selles kaasa ka kristlasi, on siiski võimalik ainult Jumalas. See pole viimselt võimalik ei inimeste järjest paremas heaolus või julgeolekus, see on võimalik ainult Kristuses.

Maailmas on palju ahistust, nagu Jeesus ütleb. Siiski on Jeesus selle ahistuse võitnud ja rahu tuleb Temalt. Mõne päeva pärast tähistame Jeesuse taevaminekut ja siis juba varsti nelipüha. Jumala Püha Vaim on see, kes kingib meile selles rahutus maailmas rahu. Püha Vaim on see, kes laseb meil leida Jumala, kes on meie nõtruse tõttu meie silmist kadunud.

Püha Vaim aitab meil meeles pidada, mis on täielik rõõm!

Aamen.